

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΔΗΜΟΣ ΛΑΡΙΣΑΙΩΝ
Δ/ΝΣΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟΥ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ**

Λάρισα 25-01-2018

**ΑΠΟΦΑΣΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ 24**

ΘΕΜΑ: Άσκηση ή μη έφεσης κατά της με αριθμό 7/2016 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Λάρισας (τακτικής διαδικασίας).

Στη Λάρισα σήμερα 25-01-2018 ημέρα της εβδομάδας Πέμπτη και ώρα 12.30 μ.μ., η Οικονομική Επιτροπή του Δήμου Λαρισαίων, συνήλθε σε συνεδρίαση ύστερα από τη με αρ. πρωτ. 4056/19-01-2018 έγγραφη πρόσκληση του Προέδρου αυτής κ. Αθανασίου Αδαμόπουλου, που ορίστηκε με τη με αριθμ. 355/28-02-2017 απόφαση του Δημάρχου Λάρισας, παρευρεθέντων από τα μέλη οι κ. 1) Αθανάσιος Αδαμόπουλος ως Πρόεδρος, 2) Αναστασίου Μιχαήλ, 3) Δαούλας Θωμάς, 4) Πράπας Κων/νος 5) Σούλτης Γεώργιος και 6) Τσίλιμίγκας Χρήστος.

Η Οικονομική Επιτροπή του Δήμου Λαρισαίων, αφού συζήτησε εκτός ημερήσιας διάταξης, μετά από ομόφωνη απόφαση ένταξης λόγω του κατεπείγοντος λήψης απόφασης, σχετικά με το θέμα: Άσκηση ή μη έφεσης κατά της με αριθμό 7/2016 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Λάρισας (τακτικής διαδικασίας) και αφού έλαβε υπόψη:

1. Το άρθρο 72 Ν. 3852/2010.
2. Τη με αριθμ. πρωτ. 4577/24-01-2018 γνωμοδότηση του Τμήματος Νομικής Υποστήριξης, η οποία έχει ως εξής:

Με την ανωτέρω με αριθμό 7/2016 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Λάρισας (τακτικής διαδικασίας) έγινε δεκτή η με αριθμό κατάθεσης 554/2010 αγωγή της ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού Α.Ε.» κατά του Δήμου Λαρισαίων, αναγνωρίστηκε η ενάγουσα κυρία των αναφερόμενων σε αυτή εδαφικών τμημάτων της ιδιοκτησίας της που βρίσκεται στη συνοικία «Νεράιδα» της πόλης Λάρισας, υποχρεώθηκε ο Δήμος Λαρισαίων να αποδώσει στην ενάγουσα το αναφερόμενο στην απόφαση εδαφικό τμήμα της ιδιοκτησίας της εμβαδού 208,62 τ.μ. που εκτείνεται κατά μήκος της οδού Εχεκρατίδος και απαγορεύτηκε στο Δήμο να διαταράσσει τη νομή του εδαφικού τμήματος της ιδιοκτησίας της εμβαδού 426,84 τ.μ. που εκτείνεται κατά μήκος της οδού Καρδίτσας. Το Δικαστήριο επιδίκασε επίσης υπέρ της ενάγουσας και σε βάρος του Δήμου Λαρισαίων δικαστική δαπάνη 4.500 ευρώ.

Στην προκειμένη περίπτωση κατά την άποψη μας, μπορούν να θεμελιωθούν νόμιμοι λόγοι εφέσεως κατά της αποφάσεως αυτής, διότι, το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο υπέπεσε στις κάτωθι πλημμέλειες:

Α) Κατά κακή εφαρμογή του νόμου έκρινε ότι η διάταξη του άρθρου 146 του ν. 4070/2012 δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση αυτοδίκαιης άρσης της απαλλοτρίωσης, καθόσον ρητά η ως άνω διάταξη παραπέμπει στις διατάξεις των άρθρων 11 και 12 του ν. 2882/2001 που προβλέπουν τόσο τη διαδικασία άρσης και ανάκλησης μη συντελεσμένης απαλλοτρίωσης, όσο και την διαδικασία ανάκλησης συντελεσμένης απαλλοτρίωσης. Επιπλέον, κακώς και κατά κακή εφαρμογή του νόμου έκρινε ότι η συγκεκριμένη διάταξη δεν εφαρμόζεται στη συγκεκριμένη διαφορά, ενώ κατά την ίδια

τη διατύπωση της διατάξεως αυτή εφαρμόζεται και στις απαλλοτριώσεις που κηρύχθηκαν πριν την έναρξη ισχύος της. Εάν αντίθετα ορθά εφαρμόζε τη συγκεκριμένη διάταξη θα έπρεπε να κρίνει ότι η άρση της συγκεκριμένης απαλλοτρίωσης δεν θεωρείται μέχρι στιγμής συντελεσθείσα λόγω της μη επιστροφής από την ενάγουσα των ποσών της αποζημίωσης που ήδη εισπράχθηκαν από την ίδια.

Β) Κατά κακή εφαρμογή του νόμου και συγκεκριμένα της διάταξης του άρθρου 281 του ΑΚ η απόφαση έκρινε ως μη νόμιμη την νομότυπα υποβληθείσα από το Δήμο ένσταση καταχρηστικής άσκησης δικαιώματος, ενώ εάν ορθά εφαρμόζε το νόμο όφειλε να κρίνει ότι τα εκτεθέντα από την πλευρά του Δήμου πραγματικά περιστατικά που πράγματι αποδείχθηκαν από την ακροαματική διαδικασία και από τα προσκομισθέντα έγγραφα, ήταν επαρκή για να θεμελιώσουν την ένσταση, καθόσον η είσπραξη από την ενάγουσα του ποσού της αποζημίωσης για το συγκεκριμένο εδαφικό τμήμα των 208,62 τ.μ. εκτεινόμενο κατά μήκος της οδού Εχεκρατίδος, η εν συνεχεία οικειοθελής και αναντίρρητη από την πλευρά της παράδοση του συγκεκριμένου τμήματος σε κοινή χρήση προς το σκοπό της απαλλοτρίωσης, η ανοχή από την πλευρά της της διαμόρφωσης του αφεθέντος στην κοινή χρήση τμήματος του ακινήτου της προς υλοποίηση του σκοπού της απαλλοτρίωσης και όλα τα ανωτέρω με δεδομένο το γεγονός ότι η συνολική της ιδιοκτησία εκτάσεως 6.372,06 τ.μ. ωφελούνταν σημαντικά από τη συγκεκριμένη ρυμοτομία και η αξία της εναπομείνας ιδιοκτησίας της δε μειώνονταν, συνιστούν ενέργειες που καθιστούν την εν συνεχεία δικαστική επιδίωξη από την πλευρά της της απόδοσης του τμήματος αυτού του ακινήτου της όλως καταχρηστική, αντικείμενη στην καλή πίστη και τα συναλλακτικά ήθη. Συνεπώς, εάν ορθά εφαρμόζε το νόμο η απόφαση έπρεπε να κρίνει επαρκή τη πραγματική βάση του συγκεκριμένου ισχυρισμού του Δήμου αλλά και αποδεδειγμένη, να κάνει δεκτή την ένσταση καταχρηστικής άσκησης δικαιώματος που πρότεινε ο Δήμος και να απορρίψει το αίτημα απόδοσης του συγκεκριμένου τμήματος της ιδιοκτησίας της ενάγουσας.

Γ) Κατά κακή εκτίμηση των αποδείξεων δέχθηκε η απόφαση ότι ο Δήμος απέβαλε την ενάγουσα από τη νομή του εδαφικού τμήματος των 208,62 τ.μ. της ιδιοκτησίας της επί της οδού Εχεκρατίδος, διαπλατώνοντας και υπογειοποιώντας αυτή ενώ εάν ορθά εκτιμούσε τα αποδεικτικά μέσα και ιδιαίτερα τις καταθέσεις τόσο του μάρτυρα αποδείξεως όσο και του μάρτυρα ανταπόδειξης έπρεπε να δεχθεί ότι η ενάγουσα εκουσίως προέβη στην μετατόπιση του τοίχου από την πλευρά της οδού Εχεκρατίδος στην προβλεπόμενη από τη ρυμοτομία θέση της οικοδομικής γραμμής αμέσως μετά την παρακατάθεση του ποσού για την αξία των ρυμοτομούμενων τμημάτων και εκουσίως άφησε σε κοινή χρήση το προς την οδό Εχεκρατίδος περιγραφόμενο στην αγωγή της τμήμα της ιδιοκτησίας της, το οποίο κατέστη κοινόχρηστο και μάλιστα στη συνέχεια ενσωματώθηκε στο έργο, η δε απόδοσή του στην αντίδικο είναι πλέον πλήρως αδύνατη. Εάν αντίθετα ορθά εκτιμούσε τις αποδείξεις η απόφαση θα έπρεπε να δεχθεί ως πλήρως αποδεδειγμένους του ανωτέρω ισχυρισμούς του Δήμου Λαρισαίων και να απορρίψει την αγωγή της.

Δ) Το Δικαστήριο κακώς επιδίκασε δικαστική δαπάνη ύψους 4.500 ευρώ εις βάρος του Δήμου, καθόσον σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 189 και 190 του ΚΠολΔ σε συνδυασμό με τη διάταξη του άρθρου 58 του ν. 4194/2013 αποδίδονται μόνο τα δικαστικά και εξώδικα έξοδα που πράγματι δαπανήθηκαν και προκύπτουν από κατάλογο που οφείλει να επισυνάψει ο διάδικος στη δικογραφία, τα οποία ήταν απαραίτητα για τη διεξαγωγή και υπεράσπισης της δίκης. Μάλιστα, η ανωτέρω αποδειχθείσα δικαστική δαπάνη θα έπρεπε να επιβληθεί μειωμένη κατ' άρθρο 281 παρ. 2 ν. 3463/2006 (ΑΠ 1907/2008, ΑΠ 940/2007).

Ως εκ τούτου, καλείται η Οικονομική Επιτροπή, ως αρμόδια κατ' άρθρο 72 του ν. 3852/2010, να αποφασίσει την άσκηση ή μη του ενδίκου μέσου της Έφεσης.

ΑΠΟΦΑΣΙΣΕ ΟΜΟΦΩΝΑ

Την άσκηση έφεσης κατά της με αριθμό 7/2016 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Λάρισας(τακτικής διαδικασίας), για τους λόγους που αναφέρονται στην παραπάνω εισήγηση.

Αποφασίστηκε, αναγνώσθηκε και υπογράφηκε.

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΜΙΧΑΗΛ
ΔΑΟΥΛΑΣ ΘΩΜΑΣ
ΠΡΑΠΑΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ
ΣΟΥΛΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΤΣΙΑΙΜΙΓΚΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ

ΔΗΜΟΣ ΛΑΡΙΣΑΙΩΝ
MUNICIPALITY OF LARISSA